

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ»
ΠΑΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ
ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ
ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ
τὴν 26ην Ἰουνίου 2013.**

Εἶναι μέ μεγάλη χαρά πού, ἐνῶ διανύουμε τὴν ἑβδομάδα πού ἄνοιξε μέ τὴ μεγάλη γιορτὴ τῆς Πεντηκοστῆς καί θά κλείσει μέ τὴν μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀποχαιρετοῦμε ἀπόψε τοὺς τελιοφοίτους σπουδαστές τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καί τοὺς προπέρουμε σέ ἔργο μεγάλο τῆς λειτουργικῆς, κατηχητικῆς καί ποιμαντικῆς διακονίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ παρουσία σας στήν ἀποψινή αὐτὴ ἀπλή καί σεμνὴ τελετὴ τῆς ἀποφοίτησής τους μᾶς γεμίζει μέ χαρά καί ἀποτελεῖ εὐλογία γιὰ ὅλους μας.

Οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι. Μονοπωλοῦν στά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης θέματα πού συγκλονίζουν τόν τόπο. Καταστάσεις ἀπρόσμενες, ἀνατροπές ἀπερίγραπτες πού καθημερινά ἀναβαθμίζουν τὴν ἀβεβαιότητα καί αὐξάνουν τὴν ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου μας. Αὐτό βιώνουμε ἐξ ἄλλου βλέποντας ἐνορίτες μας νά ἀναζητοῦν «**βακτηρία τυφλῶν**». Ἐπανειλημμένα ἔχει λεχθεῖ πῶς τώρα εἶναι ἡ ὥρα τῆς Ἐκκλησίας, νά ἐκφράσει τὴν ἀγάπη της, νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο. Ὡρα τῆς Ἐκκλησίας ἦταν πάντα, ἀπὸ τότε πού, μέ τό γεγονός τῆς Πεντηκοστῆς, ὁ κόσμος ἐκλήθη νά γίνε ἀναζήτηση τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νά τοὺς διδάξουν καί νά τοὺς καλέσουν νά ὑπάρχουν ὡς «**Σῶμα Χριστοῦ**» καί νά ζοῦν ὡς «**Κοινωνία τῆς ἀγάπης**». Αὐτὴ ἡ κλήση δέ σταμάτησε ποτέ νά ἀπευ-

θύνεται από τότε. Τώρα ἄς ἀκουστεῖ στοργική ἢ φωνή τῆς Ἐκκλησίας, ὡς λόγος παρακλήσεως, καί ὡς μήνυμα σωτηρίας. Ἡ νέα πραγματικότητα τῆς ζωῆς, ὅπως τήν δημιουργήσε ἢ οἰκονομική κρίση, παρά τόν ἀρνητικό της χαρακτήρα, εἶναι μιά θετική πρόκληση καί κλήση, ταυτόχρονα, πρὸς τόν σύγχρονο ἄνθρωπο νά συνέλθει νά ἀξιολογήσει διαφορετικά τή ζωή, νά συντονίσει τίς ἐπιδιώξεις του μέ τό φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας καί νά στηρίξει τή συμπεριφορά του ὀρθά ἐπὶ τήν ἀσάλευτον πέτραν τῶν ἐντολῶν της. Εἶναι εὐκαιρία νά πάρει αὐτός ὁ κόσμος τά μηνύματα τῆς ὀλιγάρκειας, τῆς λιτότητας, τῆς αὐτάρκειας, τῆς τοποθέτησης ὁρίων, γεγονός πού ἔχει ὅσο ποτέ ἄλλοτε ἀγνοήσει ἢ ἐποχή μας.

Πάντα ἐπίκαιρη καί ἰδιαίτερα διδακτική γιά τήν ἐποχή μας εἶναι ἡ περιγραφή τῶν πρώτων Χριστιανῶν καί τοῦ ὀρθοῦ τρόπου τῆς ζωῆς τους πού μᾶς διασώζει ἡ λεγόμενη «Πρὸς Διόγνητον Ἐπιστολή», ἓνα κείμενο τοῦ 6' αἰώνα. Οἱ Χριστιανοί ἀναφέρει ἡ ἐπιστολή κατοικοῦν καί ζοῦν μαζί μέ ἄλλους ἀνθρώπους σέ διαφορές πόλεις σ' ὅλη τή γῆ, ὅπου ὁ καθένας γεννήθηκε. Διακρίνονται ἀπό τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἔνεκα τοῦ θαυμαστοῦ καί παράδοξου τρόπου ζωῆς τους. Καί τοῦτο γιατί ζοῦν διαφορετικά ἀπό αὐτά πού ὁ κόσμος ἔχει συνηθίσει καί θεωρεῖ ὡς φυσιολογικά καί δεδομένα. Ἔχουν συνειδητοποιήσει τήν προσκαιρότητα αὐτῆς τῆς ζωῆς γι' αὐτό δέν προσκολλῶνται στά πράγματα τοῦ κόσμου θεωρώντας τα ὡς μόνιμα. Διαβιοῦν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλά ἔχουν «τό πολίτευμά τους ἐν οὐρανοῖς». Ὡς ὑλικοί πού εἶναι τρῶνε, ἀλλά δέν ἀπολυτοποιοῦν τό φαγητό καί τά ὑλικά ἀγαθά. Ὑπακούουν στοὺς ἰσχύοντες νόμους, ἀλλά μέ τή διαγωγή τους νικοῦν καί ὑπερβαίνουν τοὺς νόμους. Πτωχεύουν καί πλουτίζουν πολλούς, στεροῦνται τά πάντα καί τελικά τά ἔχουν ὅλα μέ ἀφθονία γιατί ἀγαποῦν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν ἐπιστολή του πρὸς Τιμόθεο γράφει: «**Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελε μή ὑψηλοφρονεῖν, μηδέ ἡλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως**

εἰς ἀπόλαυσιν». (Α' Τιμ. 6, 17), Προτρέπει τόν Τιμόθεο νά νοθευτεῖ τούς πλουσίους τῆς πρόσκαιρης αὐτῆς ζωῆς νά μήν ὑπερηφανεύονται γι' αὐτά πού ἔχουν, οὔτε νά ἐλπίζουν σέ κάτι, πού ἀγνοοῦν ἂν θά τό κατέχουν καί τήν ἐπόμενη μέρα. Ἡ μόνη ἀκαταίσχυνη ἐλπίδα εἶναι πρὸς τόν Θεόν, αὐτόν πού χορηγεῖ ὅλα τά ἀγαθὰ στούς ἀνθρώπους. Αὐτό εἶναι τό μεγαλεῖο τοῦ παραδόξου τρόπου ζωῆς τῶν πρώτων Χριστιανῶν τοῦ ἐν πολλοῖς ἀκατανόητου ἀπό τούς ἄγευστους τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Εἶναι τό μόνο Φῶς πού χαράζει μέσα στό σκοτάδι τῆς ἀγωνίας τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ μόνη διέξοδος στά ἀδιέξοδα τῆς καθημερινῆς του ζωῆς.

Μακαριώτατε, Ἁγιοὶ Ἀρχιερεῖς,

Γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς ὅλης κατάστασης ἐπιτελεῖτε ἀθόρυβα τό ἔργο σας. Ἐμεῖς μέ τίς εὐλογίες θά εἴμαστε δίπλα σας, ἡ ἐμπροσθοφυλακή σέ ὅ,τι καί ὅσο μποροῦμε.

Μέσα σ' αὐτές τίς συνθῆκες καί τήν κοινωνική πραγματικότητα τῆς ἐποχῆς μας ἡ Ἱερατική μας Σχολή, συνεχίζουσα τόν ἱστορικό της ρόλο προσπαθεῖ μέ τό ἔργο της καί τήν παιδεία πού προσφέρει νά καταρτίσει τούς σπουδαστές της κληρικούς καί λαϊκούς νά διακονήσουν τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, νά ὑπηρετήσουν τόν ἄνθρωπο. Μέ τό ὅλο ἀναλυτικό της πρόγραμμα τῶν διαφόρων μαθημάτων καί τίς ποικίλες δραστηριότητες μέ κορυφαία πράξη τήν τέλεση τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐπεδίωξε τόσο τή γνωστική κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν ὅσο καί τήν πνευματική τους καλλιέργεια.

Ἡ κοινή ζωή, ἡ κοινή τράπεζα ἡ ὑλική ἀλλά προπάντων ἡ πνευματική μέ τίς καθημερινές ἀκολουθίες τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου λειτουργοῦν ὡς τρόποι ἀγωγῆς τῶν σπουδαστῶν μας μέσα στό ὅλο πρόγραμμα τῆς Σχολῆς.

Σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στόν διδακτικό χρόνο ἐφέτος δοκιμάσαμε μία ἀλλαγὴ. Τά μαθήματα τοῦ ἀπογεύματος ἐντάχθηκαν στό πρωινό

ώρARIO. Τοῦτο κατέστη δυνατό, ἀφοῦ μειώθηκαν οἱ διδακτικές περίοδοι κατὰ 5 λεπτά. Ἡ ἀλλαγὴ λειτούργησε πολὺ ἱκανοποιητικά. Ὁ ἀπογευματινὸς χρόνος χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν τέλεση τοῦ Ἑσπερινοῦ, γιὰ μελέτη καὶ ἄλλες δραστηριότητες.

Τὸ διδακτικὸ ἔργο τῆς Σχολῆς λειτούργησε μὲ τρία προγράμματα πολὺ ὁμαλά. Τὸ πρῶτο πρόγραμμα τὸ κανονικὸ, πού σκοπὸ ἔχει τὴ γλωσσικὴ τὴ Θεολογικὴ καὶ τὴ λειτουργικὴ κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν.

Παρακολούθησαν 25 σπουδαστές, 10 στὸν Κατώτερο Κύκλο σπουδῶν καὶ 15 στὸν Ἀνώτερο.

Τὸ δεύτερο πρόγραμμα ἦταν πιὸ ἐλεύθερο. Κάθε σπουδαστὴς παρακολουθοῦσε μαθήματα τῆς δικῆς του προτίμησης. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τὸ παρακολούθησαν 2 σπουδαστές πού προετοιμάζονταν γιὰ τὴ χειροτονία τους.

Τὸ τρίτο πρόγραμμα περιελάμβανε μόνον τὴ διδασκαλία τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσας σὲ ἀλλόγλωσσους σπουδαστές πού προέρχονται ἀπὸ ἀδελφές Ἐκκλησίες. Σκοπὸς τοῦ προγράμματος εἶναι νὰ βοηθήσει τοὺς σπουδαστές αὐτοὺς νὰ παρακολουθήσουν κανονικά κατὰ τὸ ἐπόμενο σχολικὸ ἔτος τὰ μαθήματα τοῦ πρῶτου ἔτους. Τὸ πρόγραμμα τὸ παρακολούθησαν δύο σπουδαστές ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων καὶ δύο ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολιν τῆς Οὐκάντας, τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Προσπαθήσαμε νὰ τοὺς προσφέρουμε κάθε βοήθεια. Ἡ παρουσία τους στὴ Σχολὴ μας ἔχει ἰδιαίτερη σημασία. Φανερώνει τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας ὅτι εἶναι οἰκουμενικὴ καὶ τὰ μέλη της, οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ βάπτισμά μας «οἱ πολλοὶ ἐν σώμα ἐσμέν» ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ γλώσσα, τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἐθνικὴ μας καταγωγὴ. Μὲ πολὺ κόπο καὶ ἐνθουσιασμό μαθαίνουν τὴ δική μας γλώσσα καὶ ἐτοιμάζονται νὰ ἐνταχθοῦν στὸν κλῆρο τῆς χώρας τους. Χαιρόμαστε νὰ ἀναφέρουμε πὼς οἱ φιλοξενούμενοι σπουδαστές προσαρμόστηκαν ἀλλὰ καὶ οἱ δικοὶ μας σπουδαστές τοὺς ἀποδέκτηκαν, καὶ τοὺς ἀγάπησαν. Ζοῦν ὅλοι μέσα σ' ἓνα κλίμα ἐκκλησιαστικὸ χωρὶς κανένα πρόβλημα σχέσεων.

Ἡ ἐκπαίδευση τῶν σπουδαστῶν τῆς Σχολῆς μας ἔχει ἓνα ἰδιαιτέρο χαρακτήρα. Ἡ διαφορετική ἡλικία, ἡ διαφορετική μητρική γλῶσσα, τό διαφορετικό ἐπίπεδο μόρφωσης, ὁ μικρός ἀριθμός μαθητῶν κατὰ τάξη, καθορίζουν τή μέθοδο διδασκαλίας καί τόν τρόπο προσέγγισής τους.

Προσπαθήσαμε νά βοηθήσουμε τόν καθένα νά ἀναπτύξει τίς προσωπικές του δυνατότητες. Τό ἀποτέλεσμα ὅμως ἐξαρτᾶται καί ἀπό τό βαθμό τῆς προσπάθειας, τῆς ἐπιμονῆς καί τήν ἐργατικότητα τοῦ καθενός σπουδαστῆ. Ἀναβαθμίζουμε τήν προσπάθειά μας συνεχῶς καί ταυτόχρονα αὐξάνουμε τίς ἀπαιτήσεις μας. Ἡ ὠφέλεια πού προκύπτει σύμφωνα μέ κοινή διαπίστωση διδασκόντων καί διδασκομένων εἶναι πολύ ἱκανοποιητική. Ἰδιαιτέρα προσπαθοῦμε νά ἐνισχύσουμε τό μάθημα τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν, συνδέοντας πάντοτε τήν ἐκμάθησή του μέ τήν Ἐκκλησιαστική μας γλῶσσα, τή Ἀγία Γραφή, τήν Ὑμνολογία μας, τά πατερικά καί τά κείμενα τῆς Ὁρθοδόξου λατρείας μας.

Ἰδιαιτέρη σημασία γιά τό ἔργο τῆς Σχολῆς καί εἰδικότερα γιά τήν ἐπιμόρφωση τῶν σπουδαστῶν μας ἔχουν τά σεμινάρια καί ἐπιμορφωτικές διαλέξεις, Ἐπισκόπων, Καθηγητῶν καί διαφόρων ὁμιλητῶν, πού μᾶς ἐπισκέπτονται. Εὐχαριστοῦμε θερμά τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου καί Πρόεδρο τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς κύριο Βασίλειο, τόν Πανιερώτατον Μητροπολίτη Μόρφου κύριο Νεόφυτο, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κένυας κύριο Μακάριο, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Μεσαορίας κύριο Γρηγόριο, τόν Ἀρχιμανδρίτη τῆς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος κύριο Γρηγόριο, τόν πατέρα Ἀντώνιο Μουκιάπα ἀπό τήν Μητρόπολη Καμπάλας καί Οὐγκάντας, τοὺς καθηγητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης κ. Χρυσόστομο Σταμούλη καί κ. Χαράλαμπο Ἀτματζίδη, τόν Καθηγητή ὕμνογράφο τῆς Ἐκκλησίας κ. Χαράλαμπο Μπούσια καί τόν φιλόλογο πρώην ἐπιθεωρητή κ. Χρῖστο Κολιό, πού μέ τίς διαλέξεις τους ἐνίσχυσαν τό ἔργο τῆς Σχολῆς.

Ἕνα ἄλλο σημαντικό κεφάλαιο τῆς ζωῆς καί τοῦ προγράμμα-

τος τῆς Σχολῆς εἶναι οἱ ἐκπαιδευτικές καί προσκυνηματικές ἐκδρομές, καί ἐπισκέψεις. Ἐπισκεφθήκαμε μοναστήρια, ἐκθέσεις εἰκόνων, μουσεῖα καί γνωρίσαμε μνημεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης τοῦ τόπου μας.

Γιορτάζουμε σήμερα τό τέλος τοῦ σχολικοῦ χρόνου. Ἡ Σχολή λειτούργησε καί φέτος πολύ ὁμαλά. Νιώθουμε χαρά γιατί ἔχουμε τήν πεποίθηση, πώς πράξαμε ὅ,τι ἦταν δυνατό. Τό ἔργο μας συνδέεται πάντα μέ δυσκολίες. Μέ τήν πίστη καί τήν ὑπομονή τῆς ἀγάπης ὅλα ἀντιμετωπίζονται. Ἡ προσπάθεια συνεχίζεται γιά περισσότερα. Ὁ Θεός πάντα εὐλογεῖ.

Ἐνθυμούμαστε ἀπόψε ὅλους ἐκείνους, πού μέ ὁποιονδήποτε τρόπο συνέβαλαν στήν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου πού ἀναφέραμε.

Ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας τῶν διδασκόντων καί διδασκομένων ἀλλά καί ὅλων τῶν παραγόντων πού μέ ἀγάπη τό βοηθοῦν.

Οἱ Καθηγητές συνεργάστηκαν μέ εἰλικρίνεια, μέ συναίσθηση εὐθύνης, μέσα σ' ἓνα πνεῦμα ἀλληλοκατανόησης καί ἐνότητας. Ἀλλά καί οἱ σπουδαστές μέ τή συνεργασία τους μέ τούς Καθηγητές καί μεταξύ τους συνέβαλαν στή δημιουργία τοῦ εὐχάριστου κλίματος, προϋπόθεση πολύ σημαντική γιά τή μόρφωσή τους. Ὅλους θερμά εὐχαριστῶ.

Τόν Γραμματέα τῆς Σχολῆς, τόν Ἐπιμελητή, τόν Ὑπεύθυνο τῆς Βιβλιοθήκης καί τό βοηθητικό προσωπικό θερμά εὐχαριστῶ γιά τή συνεργασία τους.

Εὐχαριστοῦμε καί ὅλους ἐσᾶς ἀγαπητοί γονεῖς καί συγγενεῖς τῶν σπουδαστῶν καί λοιποί προσκεκλημένοι πού μᾶς τιμᾶτε ἀπόψε μέ τήν παρουσία σας.

Τόν Πρόεδρο τῆς Ἐφορείας τῆς Σχολῆς Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειο καί τά Μέλη της, θερμά εὐχαριστοῦμε γιά τή φροντίδα πού καταβάλλουν, ὥστε νά προωθεῖται τό ἔργο τῆς Σχολῆς.

Τήν Πρεσβεῖα τῆς Ἑλλάδας θερμά, ἐπίσης, εὐχαριστοῦμε γιά

τή μεγάλη δωρεά βιβλίων στη Βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς.

Μέ βαθείά εὐγνωμοσύνη εὐχαριστοῦμε τὴν Ἱερά Μονή Κύκκου, τὴν ἀδελφότητα καὶ ἰδιαίτερα τὸν Ἡγούμενο τῆς Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο, γιὰ τὸ προσωπικό του ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὴν οἰκονομική κάλυψη τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς.

Ὅπως ἰδιαίτερος εὐχαριστοῦμε ἐσᾶς Μακαριώτατε καὶ ὅλα τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μέ τὴν ὁποία μᾶς περιβάλλετε. Ἡ παρουσία σας στὴν ἀποψινὴ τελετὴ φανερώνει αὐτὸ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πατρική Σας ἀγάπη.

Ἀγαπητοὶ τελειόφοιτοι,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὴ καὶ ξεχωριστὴ γιὰ σᾶς. Μὲ δικές σας προσωπικὲς ἀλλὰ καὶ οἰκογενειακές προσπάθειες καὶ θυσίες μπορέσατε νὰ διεξέλθετε τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπαίδευσή σας στὴν Ἱερατικὴ Σχολή. Ἕνας κύκλος ζωῆς κλείνει γιὰ σᾶς ἀπόψε καὶ βέβαια ἕνας νέος ἀρχίζει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ κοινὴ σας ζωὴ στὴ Σχολή καὶ ἡ καθημερινὴ μεταξὺ σας συναναστροφή ἦταν ἡ ἄλλη προσωπικὴ σας δοκιμασία, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία μάθατε νὰ συμβιώνετε νὰ συνεργάζεστε, νὰ διακονεῖτε καὶ νὰ ἀποδέχεστε χωρὶς σχεδὸν κανένα πρόβλημα, ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

Εἴμαστε βέβαιοι πὼς, ἐνισχυμένοι καὶ πλουσιότεροι ἀποχωρεῖτε ἀπόψε ὅχι μόνο σέ γνώσεις ἀλλὰ προπάντων σέ βιώματα. Καὶ ἐμεῖς σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, ὅπως προηγουμένως περιγράψαμε μέ ἀγάπη σᾶς προπέμπουμε. Ἡ χρονικὴ συγκυρία εἶναι γιὰ ὅλους μας μιά μεγάλη πρόκληση. Τίθεται τὸ ἐρώτημα. Πὼς ὁ ἱερέας θὰ προσλάβει, ἀσφαλῶς μέ πολλές θυσίες, **«τούς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους»**, τὰ θύματα τῆς ἀσθένειας, τοῦ διαζυγίου τῆς φτώχειας, τῆς ἀνεργίας, τῶν ναρκωτικῶν γιὰ νὰ τὰ στηρίξει;

Μέ τίς εὐλογίες τοῦ Ἐπισκόπου σας νὰ βρεῖτε καὶ νὰ ἀξιοποι-

ήσετε όλους, όσοι θέλουν και μπορούν στο μεγάλο αυτό έργο της παρηγοριάς του πλησίον. Υπάρχουν στίς ένορίες πολλοί έτοιμοι και πρόθυμοι γι' αυτή τή διακονία, άνδρες και γυναίκες, μορφωμένοι και άμορφωτοι, όλων των κοινωνικών τάξεων. Σ' αυτή τήν τεράστια προσπάθεια μή μείνετε, δέν πρέπει νά μείνετε μόνοι.

Ή Θεία Λειτουργία νά γίνεται τό κέντρο τής ζωής σας ως πρόσωπα και ως ένορία. **«Τό άπολωλός έκζητήσω και τό πλανώμενον έπιστρέψω και τό έκλειπον ένισχύσω και τό ισχυρόν φυλάξω»** (Ίεζεκιήλ ΛΔ' 16). Έτσι σκιαγραφεί τό πρόσωπο του καλού ποιμένος ο Προφήτης Ίεζεκιήλ. Ο Θεός θά σās καταστήσει μέ τή Χάριν του πνευματικούς, γιά νά κατεργαστείτε τήν καθημερινότητα του κάθε ένορίτη σας μέ τή βοήθειά Του, σέ βασιλεία δική Του. Άναγνωρίστε τή μοναδικότητα του καθενός και αγαπήστε τον όπως είναι.

Ή άπελευθέρωση των κατεχομένων έδαφών μας και άποκατάσταση τής δικαιοσύνης στον τόπο μας às άποτελούν θερμά αίτήματα στίς προσευχές και τίς δεήσεις σας.

Μέ αυτές τίς σκέψεις και μέ πολλή αγάπη σας προπέμπουμε, βέβαιοι ό,τι μέ τή δική σας προσπάθεια και μέ τή βοήθεια του Θεού θά επιτύχετε στην ύψηλή σας άποστολή. Αυτή θά είναι ή μεγάλη χαρά τής ζωής σας. Σās τό εύχόμαστε.

Ο Θεός μαζί σας.